

des del meu portal

LA PORCELLANA

En una estança sumptuosa, dues porcellanes de Sèvres adornen un moble antic ricament decorat. La gran, és un pastoret amb sarró i tot, i la petita... la petita... però si està parlant! Em moro de ganes per saber què diu. Mmm... Tafanajaré una miqueta. Només una miqueta, eh? «—Doncs sí, pastoret, encara que no t'ho creguis, després de tres anys de ser aquí, encara no sé com es diu la Cuqui, la germana del Pablo-Antonio. Mira que tenen noms ben rars en aquesta casa, eh? A la senyora li diuen Kiki, bé li diuen, li diu el seu marit, el seu Pocholito, perquè la Cuqui i el Pablo-Antonio li diuen «Mita», per no dir «mamita» que és molt llarg i cursi, segons ells, és clar. El gos, quan el van dur, era tan petit que semblava una boleta, i així li volien dir: «Bolita». Sort que el Pablo-Antonio va fer comprendre a tots que dir «Bolita» a un setter era massa ridícul. Després de moltes discussions amb la Cuqui, van acordar de dir-li «Bola». Els més simpàtics d'aquesta casa són el Sr. Massell, que és el «Pocholito» de la senyora, i el seu sogre, el Sr. Puig. Ja els coneixeràs, ja. Jo m'hi faig bons tips de riure amb ells. Quan el Sr. Massell es casà amb la Kiki, la filla del senyor Puig, aquest va tenir grans dificultats perquè això de tenir de parlar castellà, francament, no li va. Li costa una miqueta, vaja. Ara ja s'hi ha acostumat; per sort, perquè essent una família tan fina...»

El pastoret de porcellana pensava: «A quina casa he anat a parar?» Havia arribat aquí com obsequi a la Cuqui per la seva posada de llarg, del marquèes de no sé què. L'havien dut embolicat amb celofana lligada per un gran llaç blau cel; no, no, rosa; què caram, el llaç era blau cel. Ara me'n recordo bé. Feia molt goig.

Ara que tan se val, us diré que el pastoret de porcellana era cursi i presumit fins al capdamunt. I en aquesta casa, se'n hauria tornat més. Però succeí que, el mateix dia de la seva arribada, a la nit, mentre es celebrava la festa de posada de llarg i «presentación en sociedad» de la Cuqui, ella mateixa, en una magnífica interpretació d'un ball amb el jove «condesito Pedro dels Pins del Bosc», la seva mà, tocà al pastoret de Sèvres, fent-li perdre l'equilibri, i caient a terra. Es va trencar en deu mil trossos. La pobre Cuqui es va disgustar molt, doncs tingué d'aturar el ball una estona i va perdre el ritme. En el fons, era rar que la Cuqui trenqués la porcellana, doncs és una noia que mai no ha trencat un plat. Ara que... poques ocasions ha tingut per a trencar-lo.

En fi, al cap d'un quart d'hora, ningú no se'n recordava de la trencadissa. La música tornava a eixordar, i les parelles continuaven ballant als ritmes d'ara. Però la porcellana petita plorava. Havia perdut un company i restava un altre cop sola enmig d'aquella gent que no comprenia.

Joaquim Brustenga-Etxauri

- *Su tiempo es valioso*
- *Su comodidad es importante*

Confíe la ADMINISTRACION DE SUS PAGOS

a la

Caja de Ahorros Provincial DE LA DIPUTACION DE BARCELONA

101 OFICINAS

ESTAN A SU SERVICIO

Sucursal en SANTA EULALIA de RONSANA:

Carretera de Barcelona, s n.

Garatge ELOY

de Pere Font i Juanola

CITROEN

Concessionari per a Granollers i Badalona

GRANOLLERS

BADALONA

Tel. 270 00 72

Tel. 280 25 97